

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м.Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E – mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Центральний комітет
профспілки працівників
освіти і науки України

Щодо надання пропозицій та зауважень до проекту Закону України «Про повну загальну середню освіту»

Відповідно до листа Центрального комітету профспілки працівників освіти і науки України від 18.06.2018 № 02-5/372 щодо пропозицій та зауважень до проекту Закону України «Про повну загальну середню освіту» (далі – законопроект) інформуємо, що відповідні пропозиції та зауваження було проаналізовано керівництвом Міністерства та відповідною робочою групою, що розробляє законопроект.

За результатами розгляду інформуємо.

Зауваження до статті 8 законопроекту враховано редакційно. На сьогодні, питання пішохідної доступності закладів загальної середньої освіти та вимог до транспорту урегульовано на підзаконному рівні відповідно до санітарного законодавства. З огляду на це питання підвезення пропонується у законопроекті урегулювати таким чином: «Підвезення до закладу освіти (місця навчання, роботи) та у зворотному напрямку (місця проживання) учнів та педагогічних працівників, які проживають в сільській місцевості, органи місцевого самоврядування забезпечують спеціально обладнаним транспортом (шкільним автобусом), іншим транспортом та/або регулярним перевезенням (з попередньо визначеними зупинками відповідного транспорту) відповідно до вимог санітарного законодавства та за рахунок місцевих бюджетів.»

Доповнення пункту 8 статті 12 законопроекту, щодо функціонування груп подовженого дня не враховано. Відповідно до статті 57 Закону України «Про освіту» передбачено можливість фінансування оплати праці педагогічних працівників за кошти освітньої субвенції, у тому числі і вихователів груп подовженого дня.

Пропозиції щодо викладення статті 22 законопроекту в запропонованій редакції враховано.

Щодо питань оплати праці і педагогічного навантаження вважаємо, що розміри, порядок та умови встановлення доплат за окремі види педагогічної діяльності повинні визначатися Урядом, так як видатки на оплату праці педагогічних працівників здійснюються за рахунок освітньої субвенції з Державного бюджету України. До того ж, орган місцевого самоврядування має право встановлювати інші види доплат за рахунок місцевих бюджетів.

Щодо обмежень обсягу навчальної та іншої педагогічної роботи, яку може виконувати педагогічний працівник пропозиції враховано редакційно, зокрема щодо встановлення обмежень лише за основним місцем роботи.

Пропозицію доповнити статтю 25 щодо окремого положення про асистента дигітальності, яке затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, не може бути враховано. Немає потреби у створенні окремого нормативно-правового акту для врегулювання діяльності окремої особи, що може бути залученою до освітнього процесу закладу освіти. Положення як вид нормативно-правового акту за своїм змістом стосується діяльності юридичних осіб або їх структурних підрозділів.

Частину 6 статті 29 законопроекту викладено в такій редакції: «Засновник, його представники та працівники закладів освіти не мають права втручатися в діяльність батьківського самоврядування, крім випадків, передбачених частиною 7 цієї статті, а також збирати чи зберігати протоколи засідань органів батьківського самоврядування.»

Реорганізація і ліквідація закладів освіти, зокрема у сільській місцевості, належить виключно до повноважень засновника закладу освіти. Засновниками закладів освіти, у переважній більшості, є відповідні місцеві ради. Рішення приймають обрані громадою представники – депутати відповідних місцевих рад, а отже рішення про створення або ліквідацію закладу приймається з урахуванням громади. На сьогодні не існує механізму прямої демократії, який би дозволив повноцінно врахувати думку громади. Відтак, норми законопроекту дозволяють врахувати думку обраної більшості громади і представників засновника закладу, так як вони, у першу чергу, забезпечують діяльність закладів загальної середньої освіти.

В цілому, підтримуючи необхідність збереження мережі закладів загальної середньої освіти, вважаємо, що метод обмеження правомочності місцевих представницьких органів (місцевих рад) на прийняття у порядку визначеному законодавством, відповідних управлінських рішень, не є ефективним та доцільним, зокрема через реальність створення ускладнень у побудові оптимальної мережі закладів освіти, у тому числі опорних закладів загальної середньої освіти та їх філій.

Запропоноване доповнення статті 32 та 34 законопроекту щодо розроблення Типового статуту закладу загальної середньої освіти центральним органом виконавчої влади у сфері освіти та затвердження Положення про заклад загальної середньої освіти, на нашу думку, не сприятиме дерегуляції діяльності закладів

загальної середньої освіти та встановленню реального рівня їх автономії. Згідно з пунктом 3 статті 2 Закону України «Про освіту», суб'єкт освітньої діяльності має право самостійно приймати рішення з будь-яких питань у межах своєї автономії, визначеної цим Законом, спеціальними законами та/або установчими документами, зокрема з питань, не врегульованих законодавством. Таким чином, вважаємо недоцільним здійснювати фактичне обмеження діяльності (повноважень, прав та обов'язків) діяльності засновників та закладів освіти, встановлюючи додаткове регулювання їх діяльності у підзаконному нормативно-правовому акті.

Для забезпечення єдиних підходів у затвердженні установчих документів закладів загальної середньої освіти Міністерство планує розробити відповідні методичні рекомендації.

У частині 4 статті 37 законопроекту мова йде не про правила внутрішнього трудового розпорядку, а про «правила внутрішнього розпорядку» обов'язкові як для педагогічних працівників так і для здобувачів освіти (частина 3 статей 53, 55 Закону України «Про освіту»), що зумовлює у визначенні визначити суб'єкта їх затвердження.

Пропозиції щодо вимог до кваліфікації керівника закладу можуть бути враховані шляхом запровадження обов'язку для новопризначених керівників підвищувати кваліфікацію в обсязі не менше ніж 90 годин з питань управління закладом освіти упродовж першого року роботи на посаді керівника.

Доплата за проходження сертифікації у розмірі 30% наразі не має фінансово-економічного обґрунтування. У першу чергу, потрібно апробувати механізми здійснення даної процедури і вже потім, після одержання перших результатів буде підстава для збільшення розміру витрат з державного бюджету на оплату праці педагогічних працівників.

Щодо підвищення кваліфікації педагогічних працівників та вилучення норм стосовно її щорічного здійснення. Вважаємо, що постійний професійний розвиток педагогічних працівників є важливою складовою забезпечення здобуття дітьми якісної загальної середньої освіти, тому підвищення кваліфікації має здійснюватися щорічно. Фінансування за рахунок коштів державного бюджету пропонується в обсязі не менше ніж 150 годин впродовж 5 років. При цьому, можливе підвищення кваліфікації понад встановлений обсяг за рахунок засновників закладів освіти. Крім того, потрібно враховувати, що не всі форми підвищення кваліфікації педагогічних працівників потребують відрядження, тому фінансування відповідних видатків за рахунок коштів державного бюджету є недоцільним.

Відповідно до запропонованої Міністерством редакції статті 57 законопроекту, у засновників є більше можливостей у витраті освітньої субвенції, зокрема не тільки на оплату праці педагогічних працівників. Норми закону не повинні визначати цільові напрямки на їх використання.

Передбачення затвердження штатів корпоративних і приватних закладів загальної середньої освіти є недоцільним. Вважаємо, що немає потреби здійснювати додаткове державне регулювання питання розрахунків приватних та

корпоративних закладів освіти, з урахуванням необхідності дотримання ними ліцензійних умов у відповідній сфері.

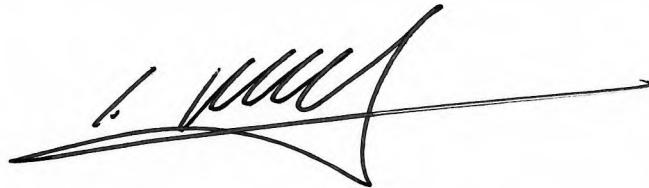
Зауваження з метою усунення неоднозначності трактування понять «загальна середня освіта» та «повна загальна середня освіта» розмежовано в Законі України «Про освіту», де зазначено, що повна загальна середня освіта як складником освіти, а початкова, базова та профільна середня є її рівнями.

Привертаємо увагу до того, що питання безоплатного користування житлом з опаленням і освітленням не належить до предмету правового регулювання законопроекту, так як це питання соціального захисту населення.

Водночас інформуємо, що станом на 17.08.2018 законопроект доопрацьовується в рамках створеної робочої групи.

Принагідно висловлюємо вдячність за небайдужість до процесів удосконалення законодавства про освіту та сподіваємося на подальшу плідну співпрацю.

Заступник Міністра

Роман Греба